

ORIMATTILAN
KOTIELÄINPUISTON
KEHITTÄMISSUUNNITELMA

LAHDEN
AMMATTIKORKEAKOULU
Tekniikan ala
Ympäristötekniologia
Yhdyskuntasuunnittelu
Opinnäytetyö
Kevät 2017
Fanni Kurkikangas

Lahden ammattikorkeakoulu
Ympäristötekniikan koulutusohjelma

KURKIKANGAS, FANNI: Orimattilan kotieläinpuiston
kehittämissuunnitelma

Yhdyskuntasuunnittelun opinnäytetyö, 47 sivua

Kevät 2017

TIIVISTELMÄ

Opinnäytetyö tehtiin Orimattilan kotieläinpuistolle. Tarkoituksena oli tehdä suunnitelma siitä, miten kotieläinpuistoa alettaisiin kunnostaa ja mitä olisi välttämätöntä kunnostaa heti. Suunnitelmasta tehtiin lisäksi kustannusarvio. Suunnitelmassa pohdittiin myös, miten kotieläinpuisto voisi käyttää enemmän sosiaalista mediaa hyväkseen mainostamisessa ja asiakkaiden tavoittamisessa.

Opinnäytetyön teoriaosuudessa käytiin läpi, mitä lainsäädäntö edellyttää eläinten ylläpidolta. Tämän pohjalta tarkasteltiin kotieläinpuiston nykyisiä alueita ja tehtiin suunnitelma korjaustarpeista.

Lopuksi työssä käsiteltiin sosiaalisen median parempaa hyödyntämistä kotieläinpuiston markkinoinnissa.

Avainsanat: kotieläinpuisto, sosiaalinen media, kehittämissuunnitelma

Lahti University of Applied Sciences

Degree Programme in Environmental Technology

Kurkikangas, Fanni:

The development plan of
Orimattilan kotieläinpuisto

Bachelor's Thesis in Urban and Rural Planning 47 pages

Spring 2017

ABSTRACT

This thesis was made to the domestic animal farm in Orimattila. The goal was to prepare a plan how to start to improve the animal farm and what repair actions should be done immediately. An estimate of cost was also carried out. The plan included also a consideration of better opportunities to use social media more in advertising and reaching the customers.

The thesis contained as a background the legislation dealing with animal care. On behalf of regulations, the current areas of the domestic animal farm were evaluated and a plan of the refurbishments was prepared.

In the end of the work, the opportunities to improve the use of social media in marketing the domestic animal farm were examined.

Key words: domestic animal farm, social media, development plan

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	3
2	KOTIELÄINPUISTO	4
2.1	Mikä on kotieläinpuisto?	4
2.2	Orimattilan kotieläinpuisto	4
3	PROJEKTIN KULKU	7
4	KOTIELÄINPUISTON YMPÄRISTÖ JA MAISEMA	9
5	ELÄINSUOJA JA PITOVAATIMUKSET	14
5.1	Eläinsuoja yleisesti	14
5.2	Nisäkkäät	14
5.3	Linnut	16
6	TARHAT	18
6.1	Puuaidat	18
6.1.1	Nykytilanne	18
6.1.2	Parannusehdotus	19
6.1.3	Muut vaihtoehdot	20
6.2	Verkkoaitaukset	21
6.2.1	Nykytilanne	21
6.2.2	Parannusehdotus	22
6.3	Katokset	25
6.3.1	Nykytilanne	25
6.3.2	Parannusehdotus	27
6.3.3	Muut vaihtoehdot	28
6.4	Virikkeet	29
6.4.1	Nykytilanne	29
6.4.2	Parannusehdotus	29
6.5	Ruokinta	30
6.5.1	Nykytilanne	30
6.5.2	Parannusehdotus	32
6.6	Ympäristö	33
6.6.1	Avohakkuun reuna-alue	33
6.6.2	Kyltit	33
7	TARHAMALLI	35

		2
7.1	Tarhamalliehdotus	35
7.2	Ensimmäisenä uusittavien tarhojen malliehdotus	35
8	KUSTANNUSARVIO	40
8.1	Koko puiston kustannusarvio	40
8.2	Ensimmäisenä uusittavan alueen kustannusarvio	41
9	SOSIAALINEN MEDIA	42
9.1	Sosiaalinen media käsitteenä	42
9.2	Nykytilanne	42
9.3	Parannusehdotus	42
10	YHTEENVETO	45
	LÄHTEET	46

1 JOHDANTO

Tämä opinnäytetyö on tehty Orimattilan hevosystävään seura ry:lle, joka ylläpitää voittoa tuottamatonta kotieläinpuistoa Orimattilassa.

Kotieläinpuisto on jo 26 vuotta vanha ja itse seurakin on 136-vuotias.

Opinnäytetyön tavoitteena oli tehdä kunnostussuunnitelma kotieläinpuistolle. Samalla tavoitteena oli myös kehittää nykyaikaisia ratkaisuja vanhaan kotieläinpuistoon ja parantaa eläinten oloja. Tämän jälkeen tavoite oli myös etsiä uudistuksiin tarvittavat materiaalit ja kerätä niistä karkea kustannusarvio, jonka pohjalta seura lähtisi kesän alussa ja tulevaisuudessa uudistamaan puistoa. Näin ollen opinnäytetyön tarkoituksena olisi toimia ohjeena puiston kunnostustöissä.

Opinnäytetyön taustaksi selvitettiin eläinten oikeuksia niitä koskevissa laeissa ja asetuksissa. Näitä puolestaan verrattaisiin kotieläinpuistossa jo oleviin olosuhteisiin. Tämän lisäksi projektin kulku raportoitiin opinnäytetyöhön.

Lopussa pohdittiin, miten sosiaalista mediaa voitaisiin hyödyntää puiston markkinoinnissa. Esimerkiksi mietittiin, miten puiston ilmettä voisi päivittää internetissä ja lisätä sen näkyvyyttä.

2 KOTIELÄINPUISTO

2.1 Mikä on kotieläinpuisto?

Kotieläinpuisto on eläintarha, jossa on erilaisia tuotanto- ja muita kotieläimiä, kuten lemmikkieläimiä. Sen pääasiallinen tarkoitus on saada eläimet ihmisten näkyville ja tuoda niitä lähemmäs. Toisin sanoen se tutustuttaa ihmisiä eri kotieläimiin ja niiden oloihin. Tämä voi olla erityisesti koululaisryhmille hyvin eksoottinen kokemus, jos ei ole koskaan nähnyt kotieläimiä lähietäisyydeltä. Toinen kotieläinpuiston tehtävistä on myös seurata lainsäädäntöä ja olla esimerkkinä, miten asioiden kuuluisi olla.

Suomessa on erilaisia eläinnäyttelyitä noin 60. Suurin osa näistä eläinnäyttelyistä on pienempiä kotieläinpihoja. Suomesta löytyy myös noin 10 suurempaa vakituista eläintarhaa, joiden tavoitteena on myös mm. eläinten suojeleminen. Eläinnäyttelyiden pääkohderyhmät ovatkin koululaisryhmien lisäksi lapsiperheet, joille kotieläinpuisto tarjoaa rauhallisia ja halpoja aktiviteetteja viettää perheen kanssa.

2.2 Orimattilan kotieläinpuisto

Orimattilan kunta on aina ollut hyvin aktiivinen hevuskunta. Tästä kertoo erityisen hyvin se, että Hevosystävien seura on jo 136 vuotta vanha yhdistys. Myös aktiiviset ravit ovat olleet osa Orimattilaa jo noin 50-luvulla ennen kuin esimerkiksi Lahdessa oli vielä ravirataa.

Orimattilan kotieläinpuiston aukeamisen vuonna 1991 jälkeen puistossa on kesäisin säännöllisesti ollut erilaisia tapahtumia. 90-luvulla oli lauantaitanssit ja jonkin aikaa järjestettiin kantrifestivaaleja, ensimmäiset olivat Maailman pienimmät kantrit ja sen jälkeen siirryttiin Humppakantreihin. Kantrien järjestäminen puistossa loppui, kun Orimattilan kehräämö alkoi pitää kantreja Orimattilassa. Myös presidentti Kekkonen on vierailut kotieläinpuistossa.

Nykyään kotieläinpuiston kesän kohokohtia ovat kerran kesässä järjestettävät ravit. Kotieläinpuisto on melkein 30 vuoden aikana myös vakiinnuttanut itsensä alueen mummolana kaikille. Puisto tarjoaa eläinten lisäksi kävijöilleen vossikka-ajelua, ponitalutusratsastusta ja alle kouluikäisille liikennepuiston. Puistosta voisi siis hyvin käyttää myös nimeä monimuototila.

Puiston tulevaisuuteen on suunniteltu mahdollista hevosvaruste ja työkalumuseota. Tämä on jo aloitettu tuomalla paljon vanhoja maatalouskoneita ja ajopelejä esille.

Tällä hetkellä puisto on kuitenkin yksi Suomen suurimpia kotieläinpuistoja ja sieltä löytyvät kaikki Suomessa esiintyvät kotieläimet. Se myös työllistää kesän aikana seitsemän ihmistä. Muuten puisto on auki toukokuusta elokuun loppuun. Muina vuodenaikoina puistolta on mahdollisuus vuokrata tiloja yksityiseen käyttöön.

Kuva 1 Kotieläinpuiston opastaulu

3 PROJEKTIN KULKU

Kehittämissuunnitelma projektina lähti liikkeelle yliopettaja Eeva Aarrevaaran tapaamisella Orimattilan kotieläinpuiston henkilöiden kanssa. Tapaamisessa sovittiin, että kehittämissuunnitelma tehtäisiin opiskelijatyönä ja toteutettaisiin 2016-2017 talven aikana. Tämän jälkeen Aarrevaara jakoi projektin tiedotteen ympäristötekniikan opiskelijoille ja siihen vastasi kolme opiskelijaa: Fanni Kurkikangas, Lilla Lindewall ja Essi Nora.

Opiskelijoiden ensimmäinen tehtävä oli ottaa yhteyttä kotieläinpuistoon ja sopia tapaaminen puiston vastuuhenkilön kanssa. He tapasivatkin Raili Siiskosen 11.10.2016 ja kävelivät kotieläinpuiston yhdessä läpi. Samalla sovittiin myös tulevasta ja opiskelijat lupasivat seuraavan viikon maanantaina, 17.11., mennä kuvaamaan puiston alue ja osallistua Hevosystävien seuran kokoukseen 14.11. Ennen seuran kokousta Lindewall ja Nora kuitenkin joutuivat lopettamaan projektin kesken henkilökohtaisista syistä. Lindewall kuitenkin antoi oikeuden käyttää kuviaan opinnäytetyössä.

Marraskuun kokouksessa päätettiin, että kehittämissuunnitelma tulee sisältämään kartoituksen aitauksista kuvineen ja suunnitelman siitä, miten kyseisiä aitauksia lähdetään parantamaan. Osana kehittämissuunnitelmaa päätettiin myös tehdä suuntaa antava hinta-arvio, jonka avulla seura pystyy keväällä hakemaan Eteläisen Päijät-Hämeen maaseudun kehittämissuunnitelman rahoitusta tukemaan kotieläinpuiston kehittämistä.

Marraskuun loppu ja joulukuu käytettiin projektin osalta tutustumisella kotieläinpuistoihin ja lakivaatimuksiin, joista koostui pohja suunnitelman tekemiselle. Joistakin eläinlajeista otettiin erikseen yhteyttä tammikuussa seuroihin ja asiantuntijoihin. 2.12. pidettiin kotieläinpuistosta Lahden ammattikorkeakoululle aloitusseminaari, jossa esiteltiin kehittämissuunnitelma projektina ja kotieläinpuiston peruspiirteet. 12.12. oli tarkempi tapaaminen Aarrevaaran kanssa kehittämissuunnitelman rungosta ja siitä, mitä sen pitäisi pitää sisällään.

Tammikuu käytettiin lakitietojen ja olemassa olevien tietojen vertaamiseen. Näistä rakennettiin pohja, jossa määriteltiin, että mitä pitää uusia ja miksi. Samalla tammikuussa pidettiin opinnäytetyöstä 27.1.2017 väliseminaari, jossa esiteltiin kotieläinpuistoa laajemmin ja paneuduttiin opinnäytetyön runkoon ja sisältöön tarkemmin.

Tämän pohjalta oli helmikuussa helpompi alkaa etsiä erilaisia vaihtoehtoja aitauksille ja katoksille. Vaihtoehtojen löytymisen jälkeen ne listattiin opinnäytetyöhön ja niistä alettiin rakentaa hinta-arviota. Samaan aikaan opinnäytetyö alkoi muotoutua tekstimuotoon Lahden ammattikorkeakoulun tarjoamaan opinnäytetyöpohjaan. Sosiaalisen median mahdollisuuksiin keskityttiin eniten maaliskuussa.

Seuraava tapaaminen kotieläinpuiston väen kanssa oli 16.3.

Tapaamisessa käytiin läpi, mitä tarvitaan uusia ja millaisia ehdotuksia oli tehty. Yhtenä aiheena oli myös se, mitä pitää suunnitelmassa muuttaa ja mitä pitää lisätä. Tapaamisessa päätettiin ensimmäisenä uusittava alue ja seuraava tapaaminen, johon haluttiin saada ETPÄHÄ:n edustaja kertomaan rahoituksesta ja miten sitä haetaan.

ETPÄHÄ on Eteläisen Päijät-Hämeen maaseudun kehittämissyhteistyö. Se on yksi 55 toimintaryhmästä Suomessa. Sen tehtävänä on ylläpitää ja kehittää maaseudun asuinoloja yhdessä maaseudun asukkaiden kanssa. ETPÄHÄ:n toiminta-alueeseen kuuluvat Hollolan ja Kärkölan kunnat ja Lahden ja Orimattilan kaupungit. 19.4. tehtiin yhteistyössä ETPÄHÄN edustajan, Jukka-Pekka Jauhaisen, kanssa hankkeeseen rahoitushakemus.

Projekti loppui opinnäytetyöseminaariin 28.4.2017.

4 KOTIELÄINPUISTON YMPÄRISTÖ JA MAISEMA

Toisesta suunnasta kotieläinpuistoa rajaa puiston ohi menevä Ravitie ja toisella puolella on ravirata, joka kuuluu kotieläinpuiston alueeseen, mutta on yleisessä käytössä läheisille ravitalleille. Kokonaisuudessaan kotieläinpuiston ympäristö on hyvin vaihteleva. Paikoittain on suojaisaa metsää ja osassa aluetta on selkeää nurmikkoa. Vesilintujen lammikko löytyy keskeltä kotieläinpuistoa.

Suurin muutos kotieläinpuiston ympäristössä on poro- ja villisika-aitausten takana tehty avohakkuu. Aitausten takana oleva alue näyttää hyvin karulta ja nykyisellään ei estä tuulen pääsyä alueelle. Tämä on erityinen ongelma villisian aitauksessa, jossa sialla ei ole ollenkaan tuulensuojaa.

Itse kotieläinpuiston rajojen sisäpuolella on vaihtelevaa maastoa. Sisään tultaessa on edessä ajorata, jossa lapset pääsevät kolmipyörillä ajamaan kaupunkia muistuttavaa ajokenttää. Ajoradan vierestä löytyy vossikkakato, josta asiakkaiden on mahdollista päästä kokeilemaan vossikka-ajelua. Vieressä on myös mahdollisuus ponitalutusratsastukseen, jolle on tehty puiden lomaan pieni hiekkaympyrä. Alla oleva kuva on talusratsastuksen ympäristöstä.

Kuva 2 Talusratsastuksen ympyrä

Vossikkaa vastapäätä löytyvät ensimmäiset tarhat, joissa majailevat vierekkäin poni ja muuli. Tästä eteenpäin hevonen ja varsa-aitauksesta vasemmalle, josta löytyy muun muassa strutsin aitaus, on aitauksien ympärillä metsää. Risteyksen kohdalla on kulmissa joitain kukka-asetelmia, mitkä näkyvät alla olevassa kuvassa. Muuta istutettua ei kohdasta löydy. Strutsin aitauksessa puolestaan on hienoja vanerista tehtyjä strutsin kuvia tuomassa vähän eloa ympäristöön. Kuvassa 4 on kyseiset koristeet.

Kuva 3 Pieniä istutuksia

Kuva 4 Strutsin aitauksen koristeet

Melkein kaikkialle kotieläinpuistossa vie hiekkainen kävelytie ja eri aitaukset on viitoitettu kyltein. Kuitenkin tuvan takana löytyvä lemmikkipiha on nurmikoidulla alueella, eikä alueella oli kunnollista hiekoitettua kulkureittiä. Tämän alueen ja strutsin aitauksen erottaa muutaman puun luoma pieni metsävyöhyke. Itse lemmikkipihalla ei ole istutuksia eikä muuta kasvillisuutta reunapuiden lisäksi.

Lemmikkipihan takaa löytyy piharakennus, jonka katoksen alla on vanhoja työkoneita ja kärriä. Kuva 5:ssä on esillä olevia kärriä. Rakennuksessa on myös varasto ja käytöstä poistetut wc-tilat. Kävelytie jatkuu tästä lintutarhojen ohi uudelle nurmikkovyöhykkeelle, josta on hyvät näkymät vieressä olevalle raviradalle. Lintutarhojen vieressä on ankkalampi, jossa asustelevat kotieläinpuiston vesilinnut. Lammen takana jatkuvat eläinten tarhat.

Kuva 5 Esillä olevia kärryjä

Ravirataa vastapäätä on vanha punainen kahvio ja lasten leikkikenttä. Samalla alueella löytyy myös katoksellinen nuotiopaikka. Maasto on tässä kohtaa pääasiallisesti nurmikkoa, paitsi rakennuksien ympärillä oleva terassi ja kivitetyt alueet. Vieressä on myös pieni leikkikenttä lapsille. Ravirataa seuraamalla pääsee lampaiden ja vuohien aitaukseen. Aitaukset ovat pääasiallisesti rinteessä ja niiden yläpäässä on metsää. Tämä sopii erityisen hyvin vuohille, joiden luontaiseen käyttäytymiseen kuuluu kiipeily kallioilla. Vuohien katoksena toimii vanha punainen mökki.

Tietä jatkaen ylämäkeen kahvion ja esityslavan jälkeen tulee lehmien ja porojen aitaukset. Alueen kävelymaasto on juurakkoista, ja alueessa on jo enemmän metsän tuntua kuin muualla puistossa. Porojen ja villisian aitauksen takana näkyy selkeänä avohakkuualue.

Alaspäin mentäessä vasemmalle jää sikojen pieni tarhauskatos ja oikealle jäävät ylämaankarja ja muut lehmärodut. Kävelykuja haarautuu oikealle lehmien jälkeen ja sieltä löytyy kahvio. Vähän edempänä oikealle jää myös laaman tarhaus, jonka jälkeen tulee uusi haarautuminen ankkalammelle. Risteyksessä löytyy jälleen muutamia kukkaistutuksia. Tämän jälkeen palataan jälleen tamman ja varsan tarhan viereen, mistä on myös otettu alla oleva kuva.

Kuva 6 Kyltti

5 ELÄINSUOJA JA PITOVAATIMUKSET

Jokaiselle eläimelle on määrätty asetukset mitä ne vaativat ympäristöltään ja miten niistä pitää minimissään huolehtia. Ainoana poikkeuksena tähän kotieläinpuiston eläimistä ovat alpukka ja laama, joille ei löydy Suomen laista eläinsuojelumääräyksiä.

5.1 Eläinsuoja yleisesti

Eläinten pitopaikan, sen rakenteet ja laitteet on suunniteltava, rakennettava ja huolettava niin, että ne ovat eläimelle turvallisia eivätkä ne saa vahingoittaa eläintä tai sen terveyttä. Pitopaikan pitää ottaa jokaisen eläimen erityistarpeet huomioon, jolloin niillä olisi mahdollista toteuttaa lajilleen tyypillistä käyttäytymistä. Niissä pitää myös palo- ja karkaamisvaara minimoida. Pitopaikan on myös taattava mahdollisuus sairaan eläimen eristämiseksi muista, terveistä eläimistä turvallisesti. (Eläinsuojeluasetus 1996)

Ulkotarhan maapohjan pitää olla eläintä vahingoittamaton eikä se saa aiheuttaa eläimelle turhaa likaantumista. Rakenteelta ja materiaailtaan sen pitää olla eläimelle myrkytön, eivätkä ne saa vahingoittaa eläintä millään tavalla. Tarvittaessa nukkuma-alustat tulee kuivittaa. Käytettyjen kuivikkeiden tulee olla kuivia ja ne pitää vaihtaa säännöllisesti. (Eläinsuojeluasetus 1996)

5.2 Nisäkkäät

Suurin osa puiston eläimistä on laumaeläimiä, joiden olojen pitämisessä pitää huomioida kahdenlaisia keskeisiä tarpeita. Toinen on mahdollisuus luonnolliseen käyttäytymiseen ja toinen on mahdollisuus saman lajin edustajan seuraan. Muita tärkeitä huomioitavia kohteita ovat ympäristön siisteys, eläimen oikeus rauhaisaan suojaa, hygieeniset ja riittävät ruokintapaikat ja vesipisteet.

Lampailla ja vuohilla on oltava ulkotarha, jonka pinta-ala on vähintään 1000 m². Aitojen pitää olla turvallisia ja pidettävä hyvässä kunnossa, jos käytetään verkkoaitaa, niin se on tarvittaessa kiristettävä, ettei eläimillä ole siihen takertumisen vaaraa. Lampaat tarvitsevat jokaista 30 yksilöä kohden yhden juomapaikan, vuohet jokaista 15 yksilöä varten. Vuohien vuoristolajeilla pitää olla kalliota kiipeilyä varten. (Maa- ja metsätalousministeriö 2003; Valtioneuvoston asetus lampaiden suojelusta 2010. Valtioneuvoston asetus vuohien suojelusta 2010.)

Sioilla pitää olla sellainen alue, että nesteet ja eritteet imeytyvät hyvin kuivikkeisiin. Jos lattialla ei ole kuivikkeita, sen pitää olla luja, tasainen ja vakaa. Tilan esteettömän pinta-alan tulee olla vähintään 2,25m² emakkoa kohden. Kuitenkin, jos sikoja pidetään alle kuuden yksilön ryhmissä, pitää pinta-alaa olla 10% enemmän kuin eläinryhmän laskennallinen pinta-ala on. Sikoja yksin pitäessä niillä pitää olla näkö, kuulo ja haju yhteys muihin sikoihin. (Valtioneuvoston asetus sikojen suojelusta 2012)

Poroilla, kuten muilla keskikokoisilla hirvieläimillä, on ulkotarhan pinta-alan oltava vähintään 1000m². Katosta ei ole pakko olla, kunhan ne pääsevät puiden suojaan. (Tarhassa ja pysyvässä eläinnäyttelyssä pidettävien eläinten pidolle asetettavat eläinsuojeluvaatimukset 2003)

Alpakka ja laama kuuluvat muihin kamelieläimiin, jolloin niiden tarhan pinta-alan pitää olla vähintään 1000 m². Ne tarvitsevat myös laumatovereita aitaukseen, eivätkä saisi olla yksin. Joten alpakoita ja laamoja pitäisi olla aitauksessa vähintään kaksi, mielellään kolme. (Eläintarhassa ja pysyvässä eläinnäyttelyssä pidettävien eläinten pidolle asetettavat eläinsuojeluvaatimukset 2003)

Pihatossa lehmillä ei tarvitse olla koko aikaa ruokaa tarjolla. Jos ruokaa ei ole koko aikaa tarjolla, niin ruokintapöydän reunan pitää olla yhtä täysikokoista lehmää kohden 70cm. Jos taas ruokaa on koko ajan tarjolla, niin ruokintapöydän tarvitsee olla vain 40cm leveä jokaista lehmää kohden. Ulkotarhassa lehmillä pitää olla mahdollisuus päästä suojaan

epäsuotuisia sääolosuhteita vastaan. (Valtioneuvoston asetus nautojen suojelusta 2010)

Pupuilla, kissoilla ja koirilla pitää pitopaikan sisustus ja muu varustus olla sellaista, että eläin pystyy toteuttamaan lajilleen omaista käyttäytymistä, esimerkiksi kiipeilemistä, piiloutumista, kaivamista tai uimista. Kaniineilla pitää olla käytössään asianmukainen pesälaatikko, koppi, onkalo tai vastaava tila pesätilaksi. Kaniineiden häkin pinta-ala vaihtelee kaniinin koosta, mutta yli 1,8kg ja alle 3kg kaniini tarvitsee yksilöä kohden 0,25 m², jos kaniinit ovat ryhmässä. (Valtioneuvoston asetus koirien, kissojen ja muiden pienikokoisten seura- ja harrastuseläinten suojelusta 2010)

Viidellä alle 5kg koiralla ulkoilutarhan kokonaispinta-alan pitää olla vähintään 8m². Vieroitettujen, 8-16 viikon ikäisillä koiranpennuilla ulkoilutarhan pinta-ala lasketaan koirien yhteispainolla. Koirien yhteispainon ollessa 30kg tilan pitää olla 3,5 m², jos taas 50kg niin 5,0 m². Koirankopin tai vastaavan sääsuojan on oltava kooltaan, rakenteeltaan ja varustukseltaan sopiva koiralle. Niillä pitää myös olla käytössään makuualusta. (Valtioneuvoston asetus koirien, kissojen ja muiden pienikokoisten seura- ja harrastuseläinten suojelusta 2010)

5.3 Linnut

Linnuille on eläinsuojelumääräyksessä määrätty aitauksen pinta-ala ja se, mitä siellä pitää olla. Suositus kanojen tarvitsemalle vähimmäispinta-alalle on 3 kanaa neliömetrille. Ryhmässä pidettävillä linnuilla on oltava tarpeeksi orsitilaa, jotta kaikki linnut voivat olla orsilla saman aikaisesti. Orret on sijoitettava häkkiin niin, että linnuilla on myös tilaa lentää tai muutoin liikkua häkissä. Linnun häkissä ei saa olla verkkolattiaa. (Valtioneuvoston asetus kanojen suojelusta 2010. Numminen 2017)

Kanoilla pitää pitopaikan olla tilava, suojaava ja puhdas. Niillä pitää olla siellä mahdollisuus lajityypilliseen käyttäytymiseen; riittävästi ruokinta- ja orsitilaa ja munintapesiä. Niille on myös suotava munimisrauha ja kylpemismahdollisuus. Munimisrauhaan kuuluu, että kanan pitää päästä

pimeään suojaan munimaan. (Suomalaisen maatiaiskan
säilytysohjelman säännöt poikastuottajille ja säilyttäjäille 2012)

Strutseilla puolestaan aidan pitää olla vähintään 2 metriä korkea ja siitä vähintään 1,5 metriä pitää olla verkkoaitaa. Niillä on oltava hiekkakylpyjä varten puhdasta hiekkaa 1,5 m kertaa 1,5 m alueella ja 15 cm syvyydellä. Aitauksen maapohjan pitää myös olla sellainen, että se voidaan pitää kuivana. Katoksen puolestaan pitäisi olla vähintään 3 m korkea ja olla vähintään 4 m² kahdelle strutsille. Ruokinta- ja juottopaikoilla on oltava riittävästi tilaa siten, että kaikki aitauksen linnut voivat syödä ja juoda samanaikaisesti ilman, että syntyy kilpailua. (Valtioneuvoston asetus strutsien suojelusta 2010)

Riikinkukoilla pitää sisätiloissa olla tilaa vähintään 2,5X2,5m, jotta niiden pyrstöllä on myös tilaa. Muuten niillä on samat vaatimukset kuin kanoillakin; mm. tarpeeksi orsitilaa, jotta kaikki yksilöt mahtuvat samaan aikaan. Ulkotarhaan pinta-alan minivaatimukset ovat 5 m² lintua kohden. Kalkkunoilla on ulkotarhassa samat pinta-alavaatimukset. (Numminen 2017)

Ankkojen ja hanhien pitopaikassa on lintujen makuualueen oltava tarpeeksi suuri siten, että kaikki linnut mahtuvat samanaikaisesti makaamaan. Pitopaikassa on oltava linnuille mahdollisuus päästä vähintään kastelemaan päänsä vesiastiaan tai vastaavaan. Linnut eivät saa olla jatkuvasti alltiina melulle, joka on yli 6 desibeliä. Verkkoaidan verkon silmänkoko pitää olla sen kokoinen, etteivät linnut voi jäädä raajoistaan, päästään tai muusta ruumin osastaan kiinni siihen. (Valtioneuvoston asetus ankkujen ja hanhien suojelusta 2010)

6 TARHAT

6.1 Puuaidat

Hevosilla, muulilla, ponilla, lehmillä, sioilla ja laamalla on puuaitaukset. Strutsin aitauksen runko on puusta, jonka päälle on laitettu lain vaatima metallinen verkko.

6.1.1 Nykytilanne

Kotieläinpuistossa on tällä hetkellä kahta erilaista puuaitaa. Toinen on aivan tavallinen lankkuaita, jota on käytössä hevostarhassa ja tamman ja varsan tarhauksen takaseinän aitana. Hevosaitauksen värityksenä on vihreä ja sen portti on kiinni vain narulla. Kuva aitauksesta on alapuolella. Paikoittain aita on myös hyvin kallellaan. Tamman ja varsan aitauksen takaseinän alalauta puolestaan on paikka paikoin yli metrin korkeudessa samaan aikaan kun katoksen alle ei mahdu 1,5m korkuista hevosta. Tämä aita on maalattu valkoiseksi.

Kuva 7 - Hevosen aitaus ja portti

Toinen aitaus puolestaan on puuaitaa, jossa on koristeelliset pystysäleet. Osassa aidoista värityksessä on käytetty vihreää ja valkoista, mutta uusituissa aidoissa värityksessä on valkoista ja punaista. Joissain aitauksissa aitojen maanrajassa on pyöreitä puupölkkyjä. Kuva

aitauksesta on alapuolella. Laaman aitauksessa aidan maan rajassa kulkee myös sähkölanka. Suurin ongelma aidoissa ovat eläinten järsimisen jäljet ja veden aiheuttamat vauriot. Osittaiset korjaamiset eivät kuitenkaan paranna aitojen rapistunutta yleisilmettä.

Kuva 8 – Kaksi erilaista aidan väritystä ja pystypuu aitatyyppi

Aitojen portit puolestaan ovat vaihtelevassa kunnossa. Hevosaitauksen portti on narulla kiinni, laaman portti on enemmän kallellaan kuin suora ja muulin portti oli liian suuri portin aukkoon ja näin ollen vaikea saada auki ja kiinni.

Lehmien ja ylämaankarjan aitaukset olivat vasta uusittuja. Väriykseltään ne ovat punavalkoisia ja ovat hyvässä kunnossa, samoin olivat aitauksien portit. Näissä kulkee myös sähkölanka aitauksen sisäpuolella, mikä on kunnolla erotettu muutaman kymmenen sentin päässä itse aidasta.

6.1.2 Parannusehdotus

Suurin osa aitauksista tarvitsevat uudet portit. Uusien porttien pitäisi täyttää mitoitukseltaan minimileveydet eläinten turvalliselle kuljettamiselle niistä ja olla käytännöllisiä avata.

Kaikki aidat tulisi maalata saman väriseksi eli valkoiseksi. Yhtenäinen väri muodostaa selkeän vaikutelman ja valkoinen väri rauhoittaa luomalla puhtaan ja raikkaan olon kotieläinpuistosta. Kaikkia aitoja ei tarvitse

kuitenkaan uusia kerralla. Aitojen uusimisen voisi järjestelmällisesti aloittaa rikkinäisemmästä aidasta ja tehdä osan kerralla kokonaan uudelleen ja sen valmistuttua siirtyä seuraavaan.

Hevosaitauksien lankkuaidat puolestaan voisi uudistaa kaikki kerralla. Tähän sopisi hyvin uusi keksintö muovilankku, joka kestää paremmin erilaisia sääolosuhteita, eikä näin ollen muutu vuodessa parissa vihreäksi. Aita ei myöskään tule lohkeamaan veden syövyttämänä. Muovilankun materiaali on 100% kierrätettävää ja myrkytöntä. (Merivirta Oy 2017)

Hinta-arvioon on laskettu hevosen aitaus muovilankusta tehtynä ja mittoina on käytetty suositusmittoja, jotka tarjoavat hevoselle mahdollisen luonnolliseen käyttäytymiseen. Muut puuaidat ovat hinta-arviossa laskettu metrimääräisesti siten, että pystysäleet ovat metrin korkeita ja ovat 10cm leveitä ja 10cm välein toisistaan, pystypuut ovat puolestaan painekyllästettyä puuta ja ovat 3m välein toisistaan, näissä on otettu myös huomioon vaakatasossa oleva päällimmäinen lauta.

Porttien kustannusarvio perustuu portin keskimääräiseen hintaan. Strutsin aitaukseen tuleva portti on hieman kalliimpi kuin muihin aitauksiin tuleva portti. Muovilankkuaidan portti on laskettu tehtäväksi puusta ja näin ollen sama kuin muiden porttien.

6.1.3 Muut vaihtoehdot

Pystylauta-aidat voitaisiin muuttaa myös lankkuaidoiksi, joissa on neljä tai useampi poikittain olevaa lankkua. Aidat olisivat näin halvempia tehdä, mutta näyttäisivät edelleen laadukkailta ja sopisivat kotieläinpuistoon. Aita ei myöskään loisi niin suurta tuulenvastusta ja pysyisi suorassa kauemmin.

Aitojen värityksessä on myös muita vaihtoehtoja kuin valkoinen. Joissain isoissa aitauksissa laukkatalleilla Amerikassa on siirrytty valkoisesta mustaan, koska aita ei siten tarvitse säännöllistä maalaamista ja pysyy paremman näköisenä pidempään, kun lika ja muu ei erotu yhtä hyvin aidasta. (Raymond, 2015)

6.2 Verkkoaitaukset

Linnuilla, koirilla, kissoilla, pupuilla, villisiällä, vuohilla ja lampailla on verkkoaita. Myös ponin ja muulin taka-aita on metallista verkkoa.

6.2.1 Nykytilanne

Lampaiden ja vuohien verkkoaidat ovat kunnollisia, kestäviä aitoja, joissa on metallitolpat pitämässä aitoja pystyssä. Kissoilla puolestaan on hieman kulahtaneet puut kehystämässä verkkoaitoja, muuten aitauksen yleiskunto on hyvä. Pupuilla on kahdessa eri paikassa häkit. Toinen häkki on hyväkuntoinen ja iso aitaus vanhan aitan päädystä eteenpäin. Toinen on todennäköisesti vanhasta puutarhavajasta muokattu aitaus, jossa osa seinistä on muutettu verkkoaidaksi.

Villisian aitaus on tehty korkeista puupölkyistä, joihin on kiinnitetty maan pinnasta pari metriä korkea verkkoaita. Verkkoaita menee myös jonkin verran maan alle, jottei villisika pääse kaivautumaan sen alta pois. Seuraavassa kuvassa on villisian aitaus.

Kuva 9 Villisian verkkoaita, taustalla poron aitaus

Lintujen aitaukset ovat verkkoa, missä on jonkinlainen puukehys ympärillä. Osa aitauksesta on myös katon alla, minkä lisäksi linnuilla on vielä omat katokset munimista ja piiloutumista varten. Aitauksien kuva on alapuolella. Orsia kaikista aitauksista ei löydy.

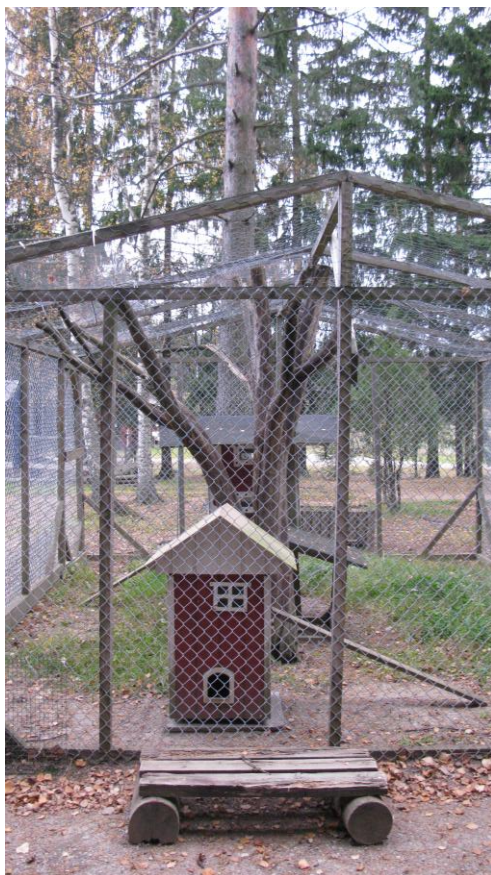
Kuva 10 Kanojen aitaus

Kuva 11 Lintujen aitaus

6.2.2 Parannusehdotus

Kissojen, pupujen, kanojen, vuohien ja lampaan tarhoja lukuun ottamatta kaikki verkkoaidat pitäisi tehdä uudelleen. Ponin ja muulin taka-aidassa riittäisi pelkkä verkon kiristäminen tai uuden verkon asentaminen. Tällä hetkellä maasta irti oleva aita on vaaraksi eläimille. Vaihtoehtoisesti reunaan voisi rakentaa aidan erottamaan aitauksen verkkoaidasta, jolloin verkkoaita ei olisi eläinten aitauksen yhtenä seinänä, tai laittaa verkkoaita kiinteästi maahan kiinni, esim. puupölkkyyn ympärille kiedottuna, jolloin ei olisi eläinten vaaraa sotkeutua verkkoon.

Kuva 12 Kissojen aitaus

Koiratarhan saa helposti tilattua valmiina paloina, jotka sopivat yhteen ja on suunniteltu kestäväksi ja ottamaan huomioon koirien käyttäytyminen, eivätkä näin ollen vahingoita koiria. Tällaiselle valmisyhdistelmälle ainoana suurena työnä jää vain kunnan pohjaratkaisun tekeminen mihin saa aitojen palaset kiinteästi kiinni. Tulevaisuudessa paloista tehty aitaus helpottaa myös uusimista, kun pystyy vaihtamaan rikkimenneen palasen uuteen.

Samaa pala-aitaa voisi myös käyttää lintujen aitaukseen. Tällöin vain yläreunaan pitää puusta rakentaa hieman koroketta toiseen suuntaa, jolloin mahdolliseen peltikattoon saadaan kaltevuutta valuttamaan sadevedet pois katolta. Vaihtoehtoisesti voi virittää aitaukseen verkkokaton, joka tarvitsee vähintään yhden pystyssä olevan tukipuun aitauksen keskelle, jotta verkko ei vajoaisi keskeltä.

Villisian aitauksen kantavia tukipuita ei tarvitse uusia, jos ne saadaan suoristettua helposti ja hyvin. Kasvien jättämän vihreän värin saa helposti

vedellä ja harjalla pestyä pois, mikä parantaa aitauksen vaikutelmaan katsojalle. Verkkoaita puolestaan pitäisi kiristää tai vaihtaa kokonaan uuteen. Uusi verkkoaita myös tarvitsee enemmän kiinnityskohtia, kuin tällä hetkellä on tarjota, jolloin mahdolliset sivulaudat ja muut kantavat rakennelmat olisivat hyväksi. Vaihtoehtoisesti villisialle voisi käyttää myös samoja paloista koottavia verkkomateriaaleja, kuin on koiratarhan parannusehdotuksessa. Hinta-arvioon ei ole laskettu villisian aidan kustannuksia, oletus on, että verkkoaita kiristetään, mutta muuten jätetään sellaisekseen.

Strutsin aitaus pitäisi suurentaa täyttämään aitauksen kokovaatimukset, joka on 1000 m². Aitausta pitäisi myös paikoitellen uusia, mutta koko aitausta ei tarvitse lähteä uusimaan. Tärkeintä olisi saada homehtuneet, lahonneet ja katkenneet laudat pois ja uudet tilalle. Myös osan kantavien tukipuiden vaihto olisi tärkeää aidan kestävyuden kannalta. Aitauksen verkko on myös suurilta osin irti aidasta, tämä pitäisi saada kunnolla kiinni aitaan. Kestävä ratkaisu voisi olla laittaa lankut kummallekin puolelle verkkoa, jolloin vaikka verkko pääsisi irti toiselta puolelta, se ei pääsisi kokonaan irti aidasta. Alapuolella on kuva strutsin aitauksesta.

Kuva 13 Strutsin aitaus

Hinta-arvioon on otettu samat elementeistä rakennettavat verkkoaidat niin koirille kuin linnuille. Aidat ovat valittu niin, että huomioina ovat olleen helppo pystytettävyyden, kestävyys ja hyvä ulkonäkö. Hinta-arviossa olevilla

JEPO -tarhoilla on myös 10 vuoden takuu ja niiden luotetaan kestävän kymmeniä vuosia. Mittoina puolestaan on käytetty jokaisen eläimen aitauksen pinta-alan minimivaatimuksia. (Oy Junimeg Ab 2017)

Strutseille puolestaan on hinta-arvioon laskettu verkko ja tukipuut erikseen. Tukipuihin on otettu kolme juottoa verkon kummallakin puolen ja kantavat tukipuut on laskettu olevan 3m välein aitauksessa ja noin 200cm maanpinnan yläpuolella.

6.3 Katokset

Jokaisessa tarhassa on eläimillä katokset. Katoksen tehtävä on suojata eläintä sateelta ja tuulelta. Kanoilla katoksen tehtävä on myös antaa kanoille munimisrauha.

6.3.1 Nykytilanne

Pääasiallisesti katokset ovat enintään kaksiseinäisiä rakennelmia tarhojen kulmassa. Pääosassa katoksia on vanerikatto. Muutamassa katoksesta löytyy peltikatto ja juuri uusituissa katoksissa on huopakatto. Muuten katokset ovat laudasta tehtyjä ja niissä on pienet kolot, joista on ilmeisesti eläinten tarkoitus nähdä ulos. Nämä ovat väriltään punaisia.

Katoksien yleiskunto on huono. Joissain katoissa on reikä, esim. koirien katos, joissain katoksissa on lautoja lähtenyt irti, pääasiallisesti kaikkien isojen eläinten katokset, joissa on vanerikatto, ovat rakenteelliset puut läpimärkiä ja hevosen katoksessa tämä on saanut puut homehtumaan. Muutamissa katoksissa osa laudoista on lähtenyt irti ja vuohen katoksesta puuttuu suuri osa takaseinää. Lautojen irti lähteminen on myös jättänyt nauloja seisomaan pystyyn joihin katoksiin, josta on kuva seuraavalla sivulla.

Kuva 14 - Tuntemattoman eläimen katos, jossa naulat pystyssä
Katokset eivät myöskään tarjoa juurikaan tuulensuojaa. Osassa tämä johtuu niiden rakenteesta olla vain kaksi seinäisiä. Toisaalta taas villisioilla katos on asetettu niin, että juuri kaadettu metsä ei enää estä tuulta vaan tuuli pääsee suoraan katokseen sisään.

Lehmien ja ylämaankarjan katokset ovat vasta uusittuja. Niissä on huopakatto, joka pitäisi säännöllisesti putsata puiden tiputtamista lehdistä, oksista ja neulasista, jotta katto pysyisi hyvänä ja veden kestäväenä.

Isoimmilla eläimillä maa on myös painautunut kasaan katoksien alta. Maanpinta on näin ollen matalammalla katoksen alla kuin muualla tarhassa. Tämä johtaa siihen, että hulevedet kerääntyvät osaksi katoksien alle. Paikoin tilannetta on yritetty korjata lisäämällä hiekkaa katoksen alle, mistä on kuva seuraavalla sivulla.

Kuva 15 - Laaman katos

Kuva 16 - Hevosen katoksen home

Kissoilla, sioilla, pupuilla, lehmillä ja linnuilla puolestaan hyvät, säätä pitävät katokset. Ainoana muutoksena kanat tarvitsisivat munimisrauhana katokseen, jolloin katokseen ei saisi olla suoraa näköyhteyttä, eikä sinne pääsisi valoa. (Suomalaisen maatiaiskan säilytysohjelman säännöt poikastuottajille ja säilyttäjille, 2012)

6.3.2 Parannusehdotus

Kaikki suuret katokset pitää vaihtaa. Uusissa pitäisi olla peltikatto, joka ei vaadi hoitamista ja kestää vuosien saatossa, vähintään kolme seinää ja sijoittaa niin, että suojaavat sekä tuulelta, että antaisivat eläimille oman rauhan näin halutessaan. Tärkeää on myös tehdä kunnon pohjat uusille

katoksille. Samoin koirien katos pitää vaihtaa. Koirille voisi tarjota hienon koirankopin, joka näyttää hyvältä ja luo kodinomaista henkeä puistoon. Tähän on valittu hinta-arviossa Masterhouse Oy:n koirankoppi.

Lampaat eivät lain mukaan tarvitse katosta, jos niillä on mahdollisuus päästä puiden suojaan turvaan. Kuitenkin ulkopuolisille näyttää paremmalta, jos lampailla on katos, jonne kaikki mahtuvat alle säänsuojaan. Näille on valittu hinta-arviossa Hirnu Oy:n suunnittelema katos lampailla, johon mahtuu 2-4 lammasta.

Kanojen katoksiin voisi lisätä oviaukkoihin esim. kankaat, jolloin kanat saisivat munimisrauhan ihmisiltä ja pääsisivät pimeään munimaan. Tämän voi toteuttaa ihan vanhoista rievuista tehdyillä palasilla, jotka niitataan oviaukkoon sisäpuolelta. Tällöin ei katoksen ulkonäkö muuttuisi, mutta kanat saisivat munimisrauhan.

Hinta-arvioon on valittu Hirnu Oy:lta valmiit katokset, joihin yritykseltä on saatavilla ohjeet kunnan pohjien tekemiselle. Samalla katokset ovat myös suunniteltu jokaisen eläimen tarpeet huomioon ottaen. Hirnu Oy:n katokset kuitenkin tarvitsevat kiinteän pohjarakenteen, johon he suosittelevat joko sokkeliä, pilariperustaa tai ruuvipaaluja. Hinta-arvioon on valittu käsin laitettavat ruuvipaalut ja niitä on varattu kuusi kappaletta jokaista katosta kohden. Katokset ovat saatavilla valmiina kotiinkuljetuksena.

6.3.3 Muut vaihtoehdot

Kanoille valmistetaan myös omia kanahäkkeitä, ns. minipihakanaloita, joissa on katos ja ulkoilutila yhdistettynä. Joissain tapauksissa näihinkin pitää lisätä orsia, joilla kanat voivat seistä. Samoja eläinsuojia voidaan käyttää myös muilla linnuilla, kunhan eläinten minimivilavaatimukset on otettu huomioon. (Masterhouse Oy)

6.4 Virikkeet

Virikkeiden tarkoitus on ylläpitää eläinten terveyttä ja pitää eläimet aktiivisena. Niillä on myös ennalta ehkäisevä vaikutus eläimen häiriökäytökseen, joka saattaa ilmetä imppaamisena, aitojen tuhoamisena tai aggressiivisuutena ihmisiä kohtaan. Sioilla virikkeiden tarkoitus on myös estää toisten sikojen häntien syöminen ja muuten toisten sikojen vahingoittaminen.

6.4.1 Nykytilanne

Vuohilla oli heinäverkko ja koirilla oli leluja jäänyt talveksi tarhaan. Myös sioilta löytyi muutamia leluja, jotka olivat jääneet talven ajaksi ulos. Muulin tarhasta löytyi myös kuollut puu keskeltä pystyssä. Kuitenkaan mitään kiinteitä, pysyviä virikkeitä ei eläimillä ollut.

6.4.2 Parannusehdotus

Isoimmille eläimille voisi kiinnittää katoksiin raapimismattoja. Ne ovat seinään kiinnitettäviä pehmeä piikkisiä mattoja, jotka eivät vahingoita eläimen turkkia vaan antavat turvallisen, karheen pinnan. Tämä estäisi isoimpien eläinten aitaan rapsuttamisen, mikä johtaa aitojen kallistumiseen ja kunnan huonontumiseen. Ponilla ja muulilla tämä myös estäisi verkkoaidan taipumisen ja maasta irtoamisen, mikä saattaa olla hengenvaarallinen eläimelle, jos tämä sotkeutuu siihen.

Linnut puolestaan tarvitsevat orsia päästäkseen irti maasta. Tällä hetkellä vain osalla linnuista on orret ja mm. kanoilla näitä ei ole.

Muita aktiviteetteja tarhoissa voisi myös olla erilaiset lelut. Koirille ja kissoille on paljon erilaisia leluja tarjolla, mutta isoimmille eläimille ei niinkään paljoa. Tähän hyviä ehdotuksia voivat olla isot jumppapallot, tyhjät, käytetyt mehupurkit narun päässä tai ihan tyhjät, vedellä täytetyt astiat, jotka kestävät eläinten riehumisen. Sioille puolestaan käy hyvin säännöllisesti vanhat sanomalehdet, joita on hieman revitty.

Paras aktiviteetti eläimille olisi kuitenkin toisen eläimen seura, vaikka laumaeläimiä ei saisi edes tarhata yksin. Laamalla ja alpakalla tämä suositus on, että vähintään kaksi yksilöä, mieluiten kolme yksilöä olisi samassa tarhassa. Puistossa olisi myös mahdollisuus laittaa eri eläimiä samoihin tarhoihin, jolloin lisäeläinten ottaminen ei toisi kustannuksia. Hyvänä esimerkkinä tästä vaihtoehdosta toimivat muuli ja poni, jotka ovat valmiiksi jo vierekkäisissä aitauksissa ja joille riittäisi vain väliseinän pois ottaminen.

Hinta-arviossa on otettu erikseen slow-feeding verkot, raapimismatot ja virikkeet. Virikkeitä ei ole enempää eritelty, koska mahdollisuuksia erilaisiin on paljon ja niitä on myös helppo tehdä ilmaiseksi, joten niiden osuus hinta-arviossa on kiinteä summa, jonka käyttöä ei ole eritelty.

6.5 Ruokinta

Eläinten ruokintavälineiden tulisi tarjota eläimielle turvallisesti ja hygieenisesti niiden luontaista ruokaa. Mahdollisuuksien mukaan ruokinnan pitäisi tapahtua eläimelle mahdollisemman luontaisella tavalla.

6.5.1 Nykytilanne

Heinää syövillä eläimillä on kaikilla joko heinäkaukalot tai ruokintapöydät. Vuohi on tästä ainoa poikkeus, koska siltä löytyy jonkin tasoinen heinäverkko. Kaukaloiden ja ruokintapöytien kunto puolestaan on vaihteleva. Melkein kaikki ovat jollain tasolla järsittyjä tai muuten huonossa kunnossa. Joissain kaukaloissa on myös nauvoja pystyssä ja toisissa on paloja lähtenyt irti.

Kuva 17 Hevosen ruokintapöytä

Kuva 18 Eräs heinäkaukalo

Väkirehukaukalot puolestaan ovat pääasiallisesti kaikissa muovia. Joillain eläimillä, mm. strutsilla, ne ovat kuitenkin vanhoja puisia kaukaloita. Kuntonsa puolesta kaukalot ovat täynnä roskia ja ikänsä puolesta jo jonkin verran kuluneita.

Kuva 19 Muovinen väkirehukaukalo

6.5.2 Parannusehdotus

Kaikilla eläimillä, joilla mahdollista, voisi tulevaisuudessa olla slow feeding -verkot. Verkkojen tarkoitus on hidastaa eläinten syömistä, jolloin niille tarjoutuu aktiviteettejä päivään ja estää samalla paljon seisovien eläinten lihomista hotkimisen estämisellä. Eläimille, joille slow feeding -verkot eivät ole mahdollisuus, voisi sen sijaan laittaa heinähäkit, joita on helppo pitää puhtaana. Samalla ei tarvitsisi enää puisia ruokakaukaloita, joita eläimet voivat ikävystyessään järsiä.

Kaikista puisista väkirehuastioista voisi luopua hygieniä syistä. Jos astiat ovat ympäri vuoden ulkona ilman kunnollista huoltamista, eivät ne ole enää hygieenisia. Tällaisissa tapauksissa muovisia kulhoja joissa on tulppa pohjassa helpottamassa niiden tyhjentämistä, niitä on helpompi pestä vedellä, koska ne eivät ime vettä eivätkä saippuaa. Ne eivät myöskään ime likaa ja erilaisia bakteereja. Hyvänä vaihtoehtona olisivat myös irrotettavat väkirehukaukalot, jotka olisivat ulkona vain eläimen syödessä ja muuten pidettäisiin sisällä.

Ruoka-astioiden sijoittaminen voitaisiin miettiä uudelleen. Jos heinä- ja vesiastiat ovat kaukana toisistaan, joutuu eläin kävelemään välimatkaa päivän aikana enemmän, mikä puolestaan lisää eläimen aktiviteetteja päivään.

6.6 Ympäristö

Pelkät aitaukset eivät tee kotieläinpuistosta viihtyisää ja mieluisaa vierailia. Ympäristöllä on suuri merkitys siihen miten asiakkaat näkevät ja kokevat puiston.

6.6.1 Avohakkuun reuna-alue

Porojen ja villisian takana näkyvä suuri avohakkuualue on ongelma niin tuulen kannalta kuin maiseman kannalta. Alue ei suojaa tuulelta, joka osuu suoraan mm. villisian tarhaan. Se ei myöskään ole edukseen maisemallisesti kotieläinpuiston suunnalta katsottuna.

Yksi vaihtoehto alueen piilottamiselle väliaikaisesti olisi seinän rakentaminen alueen ja kotieläinpuiston välille. Seinään itseensä voisi pyytää läheisiltä kouluilta oppilaita piirtämään puiston eläimiä luomaan eloa. Sen taakse puolestaan voisi istuttaa kasveja ja puita. Kun kasvit ja puut ovat tarpeeksi isoja peittämään avohakkuu alue yksistään ja olemaan tuulensuojaa, voisi seinän poistaa.

6.6.2 Kyltit

Kylttien uudistamiseen voitaisiin käyttää samaa kaavaa kuin tälläkin hetkellä. Pohjamateriaalina voisi olla säänkestävä vanerilevy ja pienenä kattona kaksi säänkestäväksi käsiteltyä lautaa. Kuitenkin tietojen tulostamisen sijaan kyltit voitaisiin maalata yhdellä pohjavärillä ja eläimen tiedot ja nimi voitaisiin maalata itse kylttiin kiinteästi. Tällöin kyltit olisivat kotoisampia ja näyttävämpiä. Kylttien päällä oleva katto voitaisiin vahvistaa lankkujen päälle tulevalla huovalla, mikä pienentäisi vesivaurioiden tuleamista.

Toinen vaihtoehto kylteille olisi tulostaa tekstit säänkestävälle materiaalille, josta yksi esimerkki on metallilevy. Tässä tapauksessa metallilevyn voisi liimata vaneriin, joka puolestaan kiinnitettäisiin kaltevaksi leikattuun tolppaan. Kyltit eivät tällöin olisi saman mallisia kuin nykyiset kyltit ovat,

vaan tieto olisi melkein vaakatasossa eikä tarvitsisi kattoa, materiaalin vedenkestävyys riittäisi.

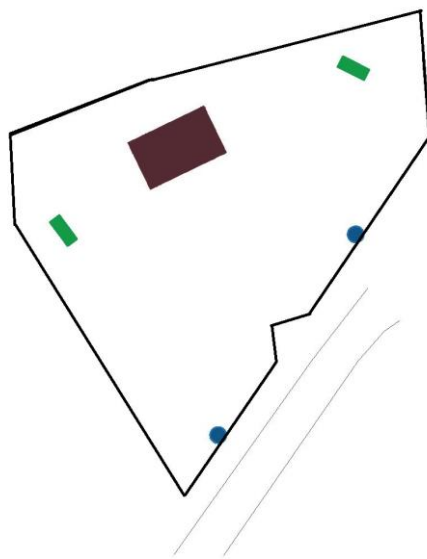

Kuva 20 Yksi nykyisistä kylteistä

7 TARHAMALLI

7.1 Tarhamalliehdotus

Ehdotuksen tarhamalli on otettu ponin ja muulin tarhoista. Tarhojen välissä oleva aita on poistettu antamaan eläimille lisää tilaa liikkua ja käyskennellä. Samalla on myös annettu eläimille mahdollisuus sosiaalisempaan kanssakäymiseen ja ympärivuorokautiseen tarhaseuraan.

Kuva 21 Mallitarhapohja

Mallitarhassa punainen on katoksen paikka, siniset ovat juoma-automaatteja ja vihreät ovat heinäverkkoja. Juoma-astiat on sijoitettu melkein samoille paikoille kuin ne ovat tälläkin hetkellä, ja tarkoitus on pitää niiden vanhat sijainnit. Tarkoitus siis on laittaa kaikki mahdollisemman kauas toisistaan, jotta eläimet saisivat liikkua enemmän päivän mittaan pelkästään ruuan perässä.

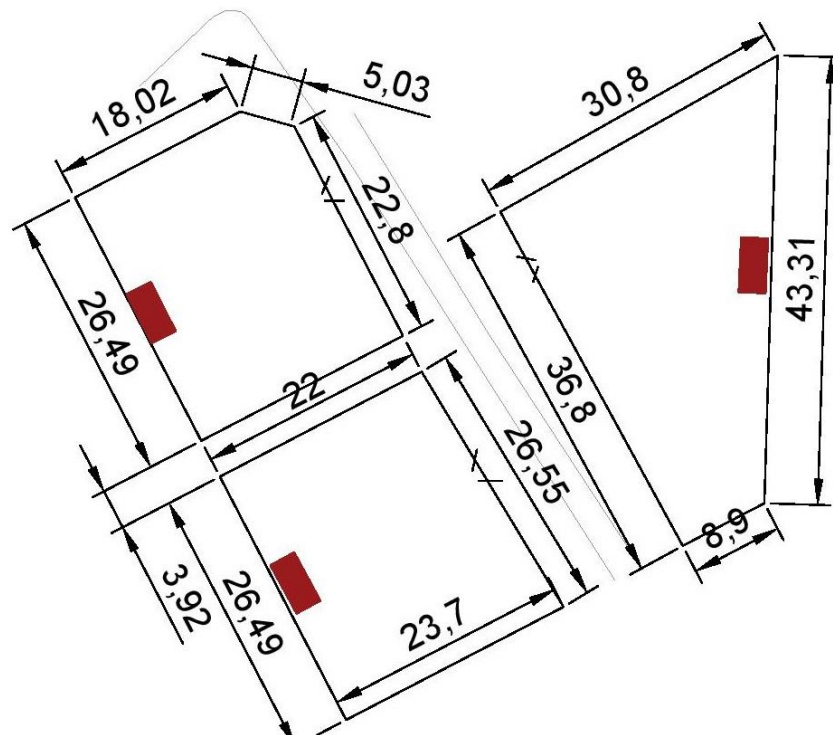
7.2 Ensimmäisenä uusittavien tarhojen malliehdotus

Ehdotuksessa on kolmesta aitauksesta muutettu kaksi vähän isompaa aitausta. Kaikki aitaukset pysyvät rakenteeltaan samannäköisenä. Tällä

hetkellä vihreä hevosaitaus kuitenkin vaihtaisi materiaalin puusta vaaleaan muovilankkuun ja toinen hevosaitaus tulisi yksiväriseksi valkoiseksi.

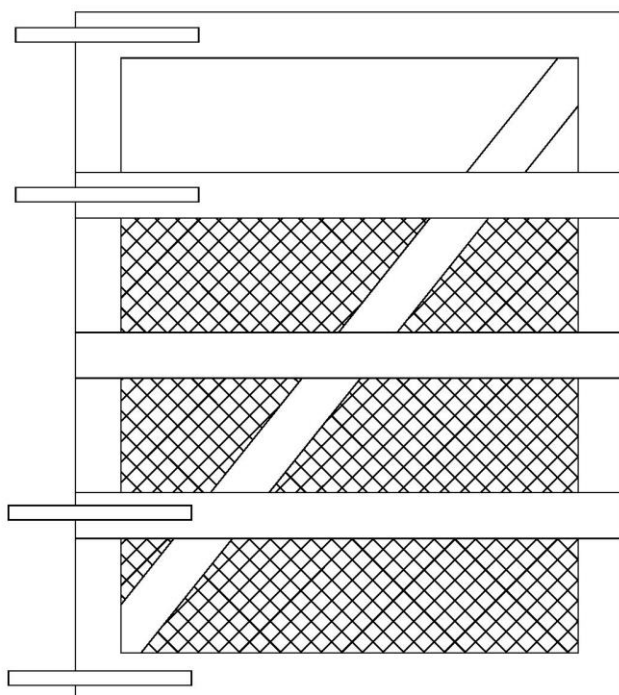
Strutsin aitaukseen jatkettaisiin muuten saman näköisenä, mutta se laajentuisi 12 m pidemmäksi. Laajennuksen yhteydessä koko aitauksen voisi uusida. Viereinen aitaus puolestaan laajentuisi 8,5 m. Tällöin vierekkäiset aitaukset olisivat suurin piirtein saman kokoisia. Strutsin aidan kokonaisympärysmitta on 94,3 m, viereisen hevosaitauksen ympärysmitta on 98,7 m ja polun toisella puolella olevan hevosaitauksen ympärysmitta on 119,8 m.

Kaikkiin aitauksiin tulisivat uudet katokset mitoiltaan 5,3 m kertaa 2,9 m. Katoksiin sisälle puolestaan tulisi hevosille ainakin scratch patch, raapimismatto, jotta mahdollinen eläimen kyhnyttäminen aitaan loppuisi. Katokset sijoitettaisiin toiseen laitaan aitausta niin että kävijät näkisivät eläimet myös niiden ollessa katoksen alla. Samalla puisista ruokakaukaloista ja ruokintapöydistä luovuttaisiin ja tilalle tulisi joko heinäverkot tai metalliset heinäkaukalot. Nämä puolestaan sijoitettaisiin mahdollisemman kauas juoma-astioista.

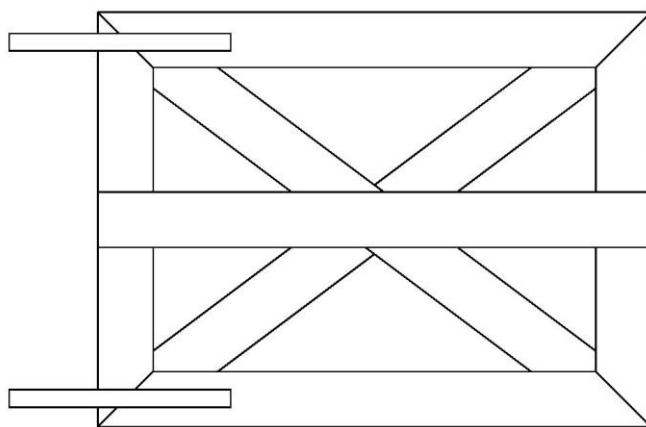
Kuva 22 Uusittavien tarhojen mitat ja malli katoksien paikoilla

Aitauksien portit voisivat olla saman tyyppiset kuin ne nytkin ovat. Strutsin portissa olisi siis kehyksen sisällä viisi vaakalankkua ja yksi diagonaalisesti asennettu lankku. Kuvasta poiketen verkko jäisi lautojen väliin, jotta se saisi tukea kummaltakin puolelta, eikä olisi niin helposti irtoamassa. Portin korkeus on 150 cm ja leveys 120 cm. Portti tulisi neljällä saranalla kiinni ja kahdella haalla. Jos strutsi tarvitsee enemmän tilaa portista kulkemiseen, voisi portteja olla kaksi rinnakkain.

Kuva 23 Strutsin portti

Muiden eläinten portti voisi puolestaan olla hieman koristeellisempi. Malliehdotuksen portissa on vain risti, mutta porttikuvioinnissa malleja on monenlaisia muitakin. Porttiin tulisi kaksi saranaa ja kaksi hakaa, jotta portin paino pysyisi tasan, eikä portti pääse painon alla vääntymään mihinkään suuntaan. Portin leveys on 100 cm ja korkeus 75 cm.

Kuva 24 Muiden portit

Strutsin portin hintaan on laskettu neljä saranaa, hinnaltaan 4,49€/2kpl eli yhteensä 8,98€, ja kaksi työntösalpaa, hinnaltaan 2,95€/kpl eli yhteensä 5,90€. Tämän lisäksi porttiin menee noin 9 metriä lautaa. Tällöin portin hinnaksi tulee 23,79€. Tavalliseen portin hintaan on laskettu kaksi saranaa, hinnaltaan 4,49€/2kpl, ja kaksi työntösalpaa, hinnaltaan 2,95€/kpl eli yhteensä 5,90€. Tämän lisäksi tavalliseen porttiin menee lautaa noin 7m. Tällöin kahden tavallisen portin hinnaksi tulee yhteensä 39,15€.

Porttien lautojen hinnan arvioinnissa on käytetty samaa aitalankkua, kuin muissakin aitarakennelmissä. Maaleja portteihin ei ole lisätty, eikä strutsien portin verkon hintaa, koska oletuksena on, että aidan rakentamisesta jää kyseisiä materiaaleja yli ja niitä voidaan käyttää portin materiaaleina.

8 KUSTANNUSARVIO

8.1 Koko puiston kustannusarvio

Hinta-arvio on tehty parannusehdotusten mukaan, eikä muita vaihtoehtoja ole otettu huomioon. Rahteja ei ole laskettu loppuhintaan. Työtuntien hinta-arvio on noin 30€/h tai 15€/m sivukuluineen. Alla oleva taulukko on Taulukko 1.

Tuote	kpl. Hinta	kpl	Yksikkö	kokonaishinta
Isot katokset	2200	5	kpl	11000
Katoksen ruuvipaalut	59	30	kpl	1770
Muovilankkuaita	24,9	119,8	m	2983,02
Koira-aidan aita	92	5	kpl	460
Koira-aidan portti	173	1	kpl	173
Lankkuaidan tukipuut	749	2	kpl	1498
Lankkuaidan lankut	0,99	8000	m	7920
Koirien katos	480	1	kpl	480
Lampaiden katos	900	1	kpl	900
Lintujen aita	92	10	kpl	920
Slow feeding verkot	22	4	kpl	88
Virikkeet				200
Valkoinen maali	89	20	kpl	1780
Scratch Patch	16	6	kpl	96
Porttipuut	0,99	15	m	14,85
Saranat	4,49	10	kpl	44,9
Työntösarpa	2,95	14	kpl	41,3
Heinähäkki	298	7	kpl	2086
Ruokakipot	12,12	15	kpl	181,8
Strutsin pystyaidat	869	1	kpl	869
Strutsin verkko	5	129	kpl	645
Strutsin vaakapuut	0,99	565,8	m	560,142

Yhteensä

34711,012

9 SOSIAALINEN MEDIA

9.1 Sosiaalinen media käsitteenä

Sosiaalinen media on verkossa tapahtuvaa kanssakäymistä käyttäjien ja käyttäjäryhmien kesken. Kanssakäymiseen sisältyy niin käyttäjien viestittelyä kuin erilaisen tiedon jakamista. Sosiaalinen media siis yhdistää ihmisiä toisiinsa internetin välityksellä ja mahdollistaa jokaisen käyttäjän olevan sekä tiedonsaaja että -välittäjä.

Itse sosiaalinen media on jälkiteollinen ilmiö, joka käyttää tietotekniikkaa ja tietoverkkoja luomaan ja ylläpitämään ihmisten välisiä suhteita vuorovaikutuksella ja käyttäjälähtöisellä sisällöllä. Sosiaalinen media käsitteenä on yleistynyt vuodesta 2009 lähtien. Ennen sosiaalista mediaa on puhuttu web2.0:sta ja uusmediasta. (TEPA, 2012)

9.2 Nykytilanne

Kotieläinpuisto ei tällä hetkelle juurikaan käytä sosiaalista mediaa hyväkseen markkinoinnista. Puistolta löytyy juuri välttämättömät nettisivut ja Facebook -sivut.

Kotieläinpuisto päivittää Facebook sivuja säännöllisesti puiston ollessa auki, eli kesäisin. Nettisivut puolestaan tarjoavat käyttäjille ainoastaan yleisen tiedon puistosta ja sen toiminnasta. Nettisivuilta löytyvät vain hinnasto ja sijainti. Aukioloajat puolestaan ei löydy nettisivuilta. Myöskään nettisivujen nykyinen ilme ei vastaa nykypäivää.

9.3 Parannusehdotus

Sosiaalisessa mediassa yksi hyvä vaihtoehto voisi olla oman hashtagin luominen kotieläinpuistolle. Tällöin kävijät voisivat kuviaan ottaessa ja niitä sosiaalisessa mediassa jakaessaan helposti laittaa kotieläinpuiston tunnusteen, jolloin muut pystyvät helposti löytämään enemmän kuvia puistosta. Tämä ei myöskään toisi itse kotieläinpuistolle mitään

ylimääräistä, vaan ennemmin helpottaisi ja yksinkertaistaisi internetissä mainostamista. Kuitenkin negatiivistakin löytyy, mutta siihen oikein vastaaminen ja reagoiminen on tärkeää.

#ORIMATTILANKOTIELÄINPUISTO

Kuva 25 Hashtag malliehdotus

Myös muiden sosiaalisten mediasivujen käyttäminen toisi enemmän näkyvyyttä. Instagram ja Snapchat ovat helppoja, eivätkä tarvitse muuta kuin kuvan tai pienen videopätkän. Kummassakin palvelussa myös oman hashtagin käyttäminen on helppoa ja itse hashtagin levittäminenkin tapahtuu helposti. Facebookissa ei hashtagin levittäminen ja käyttäminen ole yhtä helppoa tai toimivaa. Siellä puolestaan tärkeämpää on aktiivinen päivittäminen ja sivujen mainostaminen. Facebookiin pystyy kuitenkin lisäämään Instagramissa ja Snapchatissa olevat videot ja kuvat jo niitä julkaistaessa kyseisessä mediassa, mikä helpottaa monen eri sosiaalisen median käyttöä saman aikaisesti.

Hashtagin levittäminen Instagramissa onnistuu helposti, kun vain muistaa jokaiseen kuvaan laittaa saman hashtagin. Kun ihmiset puolestaan oppivat käyttämään hashtagia tai löytävät kotieläinpuiston oman hashtagin, pystyvät he näin laittamaan saman hashtagin omaan kuvaansa, jolloin kyseinen kuva näkyy hashtagin olla. Muiden käyttäjien laittamia kuvia on myös mahdollista jakaa kotieläinpuiston omalla Instagram tilillä. Tähän on omia ohjelmia, joilla tekijänoikeuksien huomioiminen tulee automaattisesti. Tämä tekee sisällön lisäämisestä helpompaa ja nopeampaa.

Internetsivujen päivittäminen olisi myös hyvin tärkeää kotieläinpuistolle. Tällä hetkellä sieltä löytyy vain kaikkein välttämätön ja vähäisin, eikä mitään ylimääräistä tai kiinnostusta herättävää. Ennemmin lähdekoodin vaihtuminen jokaisella sivulla on häiritsevää, eivätkä sivut toimi kunnolla mobiililaitteilla. Kunnolliset, responsiiviset sivut toimisivat moitteettomasti sekä tietokoneella, että erilaisilla mobiililaitteilla. Responsiivinen tarkoittaa,

että lähdekoodi tunnistaa minkä kokoinen näyttö laitteessa on ja sen mukaan laittaa nettisivut näkymään näytöllä.

Nykypäivänä internetsivujen pääpaino on kuvissa ja mielikuvassa, jonka sivuilta saa. Joten puisto voisi sivuja päivittäessään ottaa pääpainon kuvien lisäämiselle ja niiden laatuun painottamisessa. Tärkeää olisi saada alueesta kunnan kartta ja kartta siitä, miten kotieläinpuistoon päästä.

Internetsivujen päivittämisen yhteydessä voisi miettiä mahdollisen webbi kameran lisäämistä. Kameran voisi laittaa seuraamaan jonkun yksittäisen eläimen arkea. Tärkeintä kamerassa olisi, että mahdolliset kävijät pystyisivät internetistä käsin katsomaan kotieläimiä ja antaa tunnelmaa siitä, millaista kotieläinpuistossa on. Tämä myös voisi herättää lasten mielenkiintoa asiaa.

10 YHTEENVETO

Orimattilan kotieläinpuisto tarvitsee uudistamista niin eläinten olojen puolesta kuin rakennuksienkin puolesta. Osa aitauksista oli jo kunnostettu edellisenä vuonna, mutta suurin osa aitauksista tarvitsevat korjausta.

Koska kaikkea ei voi korjauttaa resurssien ja ajan takia kerralla, oli tarhoista kunnan perusteella valittu strutsin ja hevosten aitaukset ensimmäisenä kunnostettavaksi. Näistä tehtiin erillinen karttakuva ja hinta-arvio, jota kotieläinpuisto pystyy hyödyntämään rahoitusta haettaessa. Kunnostukset aloitetaan mahdollisuuksien ja rahoituksen mukaan tänä keväänä tai viimeistään tänä syksynä.

Sosiaalisen median käyttö puolestaan antaisi puistolle mahdollisuuden mainostaa itseään ilmaiseksi suuremmalle väkijoukolle. Erityisesti keskityttiin siihen, miten puisto voisi käyttää helpoiten ja nopeiten sosiaalista mediaa hyväkseen. Tämän lisäksi sosiaalisen median mahdollisuudet ovat lähes rajattomat, ne vain tarvitsevat aktiivista käyttämistä.

Suunniteltavaksi jäivät vielä mahdollisuus, miten saada sairaat eläimet eristettyä väliaikaisesti terveistä eläimistä ja alueen rakennuksien kunnostukset.

LÄHTEET

Eläinsuojeluasetus. 1996. [Viitattu 10.2.2017] Saatavissa

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1996/19960396>

Maa- ja elintarviketalouden tutkimuskeskus. 2012. Suomalaisen maatiaiskan sailytysohjelman säännöt poikastuottajille ja säilyttäjäille [Viitattu 3.2.2017]. Saatavissa:

<https://portal.mtt.fi/portal/page/portal/www/Tietopaketti/Elaingeenivarat/sailytysohjelmat/maatiaiskana/sailytysohjelman%20saannot%20web.pdf>

Maa- ja metsätalousministeriö. 2003. Eläintarhassa ja pysyvässä eläinnäyttelyssä pidettävien eläinten pidolle asetettavat eläinsuojeluvaatimukset. [Viitattu 9.2.2017] Saatavissa:

<http://mmm.fi/documents/1410837/1818168/f30fi.pdf/2ef59d69-6305-4a17-9aa7-27fe36962033>

Merivirta Oy. 2017. [Viitattu 14.03.2017] Saatavilla:

<http://www.merivirtaoy.fi/>

Masterhouse Oy. [Viitattu 14.3.2017]

<http://www.masterhouse.fi/tuotteemme/elainsuojat/item/elainsuoja-67>

Numminen, A. 2017. Kanojen ja muiden lintujen kasvattaja. Somero. Haastattelu. 16.2.2017.

Valtioneuvoston asetus ankkojen ja hanhien suojelusta. 2010. [Viitattu 16.3.2017] Saatavissa:

<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2010/20100675>

Valtioneuvoston asetus kanojen suojelusta. 2010. [Viitattu 17.2.2017] Saatavilla:

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2010/20100673>

Valtioneuvoston asetus koirien, kissojen ja muiden pienikokoisten seura- ja harrastuseläinten suojelusta. 2010. [Viitattu 10.2.2017] Saatavissa:

<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2010/20100674>

Valtioneuvoston asetus lampaiden suojelusta. 2010. [Viitattu 9.2.2017]

Saatavissa:

<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2010/20100587>

Valtioneuvoston asetus nautojen suojelusta. 2010. [Viitattu 9.2.2017].

Saatavilla:

<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2010/20100592>

Valtioneuvoston asetus sikojen suojelusta. 2012. [Viitattu 9.2.2017]

Saatavissa:

<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2012/20120629>

Valtioneuvoston asetus strutsien suojelusta. 2010. [Viitattu 3.2.2017]

Saatavissa:

<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2010/20100676>

Valtioneuvoston asetus vuohien suojelusta. 2010. [Viitattu 9.2.2017]

Saatavissa:

<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2010/20100589>

Oy Junimeg Ab 2017. [Viitattu 14.03.2017] Saatavilla:

<http://www.junimeg.com/>

TEPA – Sanastokeskus TSK: termipankki. [Viitattu 5.4.2017] Saatavissa:

<http://www.tsk.fi/cgi-bin/netmot.exe?Ul=figr&qfind=sosiaalinen+media>

Kuvat

Kuvat 2-6, 13; L. Lindewall, 2016.

Kuvat 1, 7-12, 14-24; F. Kurkikangas, 2017

